У літню пору Мурашка, гуляючи по полю, збирала зернятка пшениці й ячменю і запасалася кормами на зиму. Побачив її Жук і здивувався, що вона така роботяща: працює навіть у той час, коли всі інші тварини, забувши про працю, відпочивають. Мурашка промовчала. Та коли прийшла зима і дощ розмив гній, зголоднілий Жук прийшов до Мурашки попросити трішки харчів. Тоді Мурашка сказала йому: "О Жуче, якби ти працював тоді, коли я, замість того, щоб лаяти мене, тобі не бракувало б тепер їжі".

Так і люди: при достатках не думають про майбутнє і тяжко бідують, коли їм зрадить доля.